

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 9 Maiu st. v.

Între Români și între binevoitorii Românilor sunt mulți oameni, care nu sunt mulțumiți cu energia, pe care noi Românii din țările coroanei ungare o desfășurăm în lupta noastră de apărare. Ei ar dori să fim mai stăruitori, mai îndărătnici, mai impetuoși, mai aprigi decum suntem.

Oamenii acestia ori nu știu să judece ori nu cunosc pe adversarii ce stau în fața noastră.

Admitem, că adversarii acestia ar fi gata să ne facă tot răul, să ne stîrpească chiar de pe fața pământului, fiindcă s'a înfipt în mintea lor gândul și s'a încuibat în inima lor simțământul, că suntem un mare pericol pentru dinșii, că nu pot să se susțină și să se desvolte alături de noi pe pământul acesta.

Atât însă nu e destul, pentru-ca să ne simțim îndemnați a ne încorda toate puterile în lupta de apărare. Trebuie să ne dăm seamă, dacă ei și sunt ori nu destoinici a face ceea-ce ar fi gata să facă, dacă pot să ne facă răul, pe care ni-l vor, dacă pot să ne stîrpească.

Și e destul să aruncăm odată ochii împregiurul nostru, pentru-ca să ne convingem, că nu sunt serioși acești adversari ai noștri, că ei sunt cel mai puțin primejdios dintre dușmanii, care pot să ne amenințe.

Fată cu acești adversari cea mai înțeleaptă politică e, să-i lași să-și facă treburile și să nu-ți risipești puterile în luptă cu dinșii, fiindcă răul, pe care și-l fac ei înșiși, nimeni altul nu poate să-l facă cu același succes.

E o cestiune de onestitate politică să le spunem, — ceea-ce le și spunem, — că rău fac ceea-ce fac; — ar fi însă un exces de bunăvoință patriotică, dacă am face opintiri să-i împedecăm în lucrare, care pe noi ne supără numai, iar pe dinșii îi ruinează. Opintirea aceasta să o facă aceia, care se simt amenințați în existența lor și nu mai pot suporta miseriile actuale: noi, care mai putem aștepta, ne

căutăm, ca oameni cuminte, de treburile noastre.

Căci pe cât e de sigur, că mâne soarele are să răsăre, pe atât de sigur este, că Maghiarii ei prin ei se vor face imposibili ca singuri purtători ai vieții publice, și atunci, când ei vor fi devenit imposibili, noi vom fi tot noi, ba fără îndoială mai închiegați și mai tari ca astăzi, precum astăzi mai închiegați și mai tari suntem ca acum patruzeci, acum treizeci, acum douăzeci, acum zece ani.

Este atât pentru viața individuală, cât și pentru viața politică o maximă de înțelepciune practică, pe care am dori ca frații noștri români să și-o reamintească în fiesce-care zi: Mergi pas cu pas, și mai înainte de a face încă un pas, încredințează-te, dacă e solid terenul, pe care pui piciorul, pentru-ca nu cumva să fii silit a te întoarce înapoi, fiindcă acela, care face un singur pas înapoi, nu mai știe unde se oprește.

Dacă astfel ar înainta Maghiarii, ar trebui să ne punem pe gânduri, să ne temem și să ne încordăm puterile, ca să-i oprim, fiindcă acela, care astfel înaintează, departe ajunge.

Când vedem însă, că Maghiarii merg pe aventate și fac în fiesce-care zi câte un pas, pe care neapărat va trebui să-l dea odată înapoi, atunci stăm la o parte și dîcem așa pentru noi: Doamne! cum vor cădea oamenii acestia, când vor începe odată să cadă!

Era un timp, când Românul nu avea în țeara aceasta nici măcar dreptul de a se muta de aici până colo: astăzi are o mulțime de drepturi, pe care alții pot să i-le calce, dar nimeni nu poate să i-le mai iee.

În luptele, pe care le-am purtat în cele din urmă câteva decenii, am câștigat noi Românii două lucruri mari: „legea pentru naționalități” și autonomie bisericească române.

Aici stăm și de aici nimeni nu mai poate să ne scoată.

Poate guvernul să nesocotească „legea pentru naționalități”, poate să treacă alături de autonomia bisericilor și să dispună de organismul nostru bisericesc. Poate, dar legea există, principiul e enunțat, noi nu mai stăm în aer, ci pe o basă legală, și pașii făcuți preste „legea pentru naționalități” și preste autonomia bisericească sunt tot pași, pe care mai curînd ori mai târziu fie acest guvern, fie altul va trebui să-i facă înapoi. Ear' atunci, când se va petrece această retragere, vom face noi încă un pas înainte.

După „legea pentru naționalități” avem dreptul de a ne folosi de limba noastră românească în toate relațiunile noastre cu autoritățile publice. Nici că ni se contestă dreptul acesta. Însă în actualul stat ungar funcționarul statului, chiar și cel mai inferior e mai presus de lege, mai tare ca dreptul. Căci dacă vre-un funcționar ne răspunde „nu știu românește”, când ne adresăm la el și recurgem cu legea în mână la superiorul lui, ei ne răspund, că bine a făcut acel funcționar. Tot astfel răspunde ministrul, ear' parlamentul îi dă vot de încredere ministrului, care răspunde astfel.

Foarte firesc dar' ori-și-care slugă la dîrloagă se simte îndemnat a se pune mai presus de lege, fiindcă prin aceasta își câștigă „merite pentru patrie” și se pune bine cu stăpînirea. Astfel s'a întâmplat, că unui dintre cassarii dela căile ferate au refuzat a le da bilete pasagerilor, care nu s'au adresat în limba maghiară la ei, și expeditorii postali înapoiază scrisorile, dacă nu sunt adresate în limba maghiară.

Ce are omul cu minte să facă în asemenea casuri?

E lucru de sine înțeles, că trebuie să stăruim asupra dreptului seu. Da, însă el e interesat să plece ori ca adresatul să-l primească scrisoarea. Nu se va pune dar' în luptă cu întregul aparat al puterii publice, ci își va căuta de cele mai apropiate interese ale lui.

La această prevalență a celor mai apropiate interese calculează purtătorii puterii publice, când merg contra legii, ori cel puțin alături de ea.

Sunt acum câteva zile unul dintre miniștrii noștri, e indiferent care, voind să se pună bine cu alegătorii maghiari, emite o ordonanță, prin care dispune, ca scrisorile oficiale, care sunt scutite de taxele postale obicnuite, să fie adresate în limba maghiară.

Nici un ministru nu are dreptul de a lua aici în țările coroanei ungare o asemenea dispozițiune, deoarece-ce sunt legi pozitive, în virtutea cărora nu pot să fie obligate a se folosi de limba maghiară în afacerile lor. O știe aceasta și ministrul, și de aceea dispune, ca să se expedize și scrisorile, care nu sunt adresate în limba maghiară, dar' să se adune plicurile unor asemenea scrisori, să se țină în evidență cei-ce persistă asupra dreptului prevădută în lege.

De ce această evidență?

Aceasta e întrebarea, care ilustrează întreaga viață publică din statul ungar.

Comuna românească, atât cea bisericească, cât și cea politică, are dreptul de a se folosi de limba românească atât în afacerile interne, cât și în relațiunile sale cu alte comune românești ori cu autoritățile superioare, care sunt și ele datorate a se folosi de limba românească.

Dreptul acesta nu-l poate contesta nici ministrul. El însă stăruie, ca Românii să renunțe ei înșiși la dreptul lor și cere plicurile, pentru-ca să știe, care sunt aceia, care nu vor să renunțe.

Ba ministrul merge chiar mai departe: el cere, ca Românii ei înșiși să se denunțe unii pe alții, căci o denunțare este trimiterea plicului românesc la „locurile mai înalte”, de unde se vor lua măsuri pentru șicanarea celor ce nu vor să renunțe.

Până aici merge ministrul. E însă de sine înțeles, că expeditorii postali merg mai departe.

Foița „Tribunei”.

Doi copii.

Povest.

- Lîngă o pădure veche, în ce loc, nu pot a spune,
 Trăia un lemnar odată, om cu multe griji
 în lume; —
 El avea pre lîngă sine doi pruncuți și-a sa soție,
 Pe cari cu cele de lipsă abia mai putea să-i ție,
 Căci era sărac sormanul, și-abia cu necazuri crunte
 Câștiga cele de lipsă asudînd bărbata-și frunte;
 Dar' pîn' vremea era bună, el lucra țința ntreagă,
 Ca s'acopere-a sa lipsă, toate bine să le dreagă. —
 Odată find timpuri grele, nu mai putea câștiga.
- Ci vremea în supărare și cu mari griji o ducea. . .

Într-o seară el se culcă, trist și plin de supărare,
 Căci de mult în a lui casă era lipsă de mâncare,

- Ai sei prunci: Hansel și Grethel, toată ziua nu mîncase,
 Ci cu foamea blăstemată ziua toată se mîncase; —
 Și pe când de gânduri grele se adoarmă nu putea,
 A lui soată îi grăesce și îi dice lui așa:
 — „Știi ce ai să faci, bărbate? . . . Tu vezi lipsa noastră mare,
 „Tu vezi, că noi ați sau mîne, din nevoe de mîncare,
 „Poate-om fi siliți cu toții să murim ca vai de noi,
 20. „Deci tu mîne 'n zori de țință ia pruncuții amîndoi
 „Și mai dă la fiecare câte-o bucată de pâne
 „Și îi du din casa noastră chiar în țința cea de mîne,
 „Du-i tu în pădurea asta și îi lasă singurei . . .
 „Să-i mai ținem, nu se poate, astfel ne-om scăpa de ei! . . .
 — „Ce? . . . să-i duc din casa noastră? —
 cel lemnar atunci răspunse
 Și-a lui inimă duioasă o grea jale o pîtrunse —
 „Cum și cugeți, Doamne Sfînte! . . . să-mi duc singurii copii
 „În așa pădure mare și să-i las încă de vii,
 „Ca să-i prindă animale crude și sfîșietoare
 30. „Și să-i rumpă și să-i mînce ca pe pui de căprioare?!“

— „Dacă nu vei face astfel — repetă murea eară, —
 „Vom muri cu toți de foame și de-o moarte mult amară!“
 Și cu multe reci cuvinte ea pe soț îl năcăji
 Și nici că-i mai dăte pace pîn' la astea se 'nvoi . . .

- Celor prunci, Hansel și Grethel, care flămîndi se culcase,
 Somnul pe-a lor ochi cu lacrimi aripile nu-și lăsase,
 Și când bieții auziră ce-a dis nemiloasa mamă
 Cătră bunul lor părinte, începură să se teamă,
 Grethel, mica fetișoară, începî cu jale-a plînge,
 40. Ear' al ei frățior dulce, Hansel, lîngă pept o strînge,
 Și îi dice 'n vorbe lină: — „Taci și fii tu liniștită,
 „Căci eu știu cum trebuie să-ajutăm reaua ursită . . .“
 Cu acestea el se scoală lin din patul seu, se gată,
 O hăinuță-și ia pe sine și eși afară 'ndată . . .
 . . . Noaptea era luminoasă, luna strălucia frumos,
 Hansel s'aplecă atunci și culese de pe jos Petricele mici și albe ce luciau frumos la lună . . .
 De acestea câte poate 'n buzunare își adună,

- Și-apoi întră ear' în casă . . . Cătră soru-sa grăesce:
 50. — „Dormi acuma, soră dragă, sufletul ți-l liniștesc!“
 Apoi însuși se desbracă, lîngă Grethel se așează
 Și-adormiră ear' în pace . . . și dormind frumos visează . . .
 Când se lumina de țință a lor mamă se trezesce,
 Se scoală din pat îndată și de cale se gătase;
 Merge lîngă prunci și dice: — „Sculăți, pruncilor, acum
 „Și gătiți-vă să facem de acasă ați un drum,
 „Ne vom duce la pădure. — Eată-i dau la fiecare
 „Câte-o bucățea de pâne, să vă fie de mîncare,
 „Dar' aveți grije de ele, să le țineți pentru-ameați,
 60. „Căci nu este altă ceva de mîncare pentru ați! . . .“
 Pruncii dacă se sculară, Grethel, mica fetișoară . . .
 Primă a lor bucățele și le puse 'n a sa poală,
 Pentru c'al seu frate, Hansel, era plin în buzunare
 De beuțe mici și albe ce-s la lună lucitoare; —
 Cu acestea începură a se duce spre pădure . . .
 Tatăl lor mai ducea încă lîngă sine și-o seacă . . .

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ publică din Mureș-Oșorheiu următoarea scire:

„Ieri oficial postal de aici a refuzat o scrisoare oficială trimisă de parochia evanghelică consistorului cercual evanghelic din Reghinul-săsesc, fiindcă era adresată în limba germană. Preotului, care s'a dus apoi el însuși la postă, i s'a prezentat o ordonanță ministerială, în virtutea căreia scrisorile oficiale nu pot să fie adresate decât în limba maghiară, ori au să fie francate“.

Aceasta li se întâmplă celor ce au dreptul de a se folosi de limba germană, una dintre cele patru limbi universale din Europa.

Vom reveni.

Deocamdată ne mărginim a constata, că ordonanța ministrului nu este întemeiată pe lege, ear' procederea expeditorului postal nu e întemeiată nici măcar pe ordonanța ministrului.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Maiu st. v.

Crisa ministerială din Francaia preocupă astăzi întreaga lume politică. Greutatea cea mai mare o formează cestiunea Boulanger. Are acest general să mai rămână ori nu ca ministru de războiu al Franciei? Gambett-istii și, precum se asigură, și dl Clémenceau combat pe generalul Boulanger, ai cărui amici sunt a se căuta mai ales în redacțiunile celor mai extreme foi, în vreme-ce jurnalele mai moderate nu se entusiasmează de loc pentru el.

Toate persoanele, cu câte a conferit Grévy până acum, îi recomandă chemarea lui Freycinet la guvern. Se dice, că nu mai încapă îndoială, că Freycinet va lua asupra-și formarea cabinetului și că Luni se va prezenta deja în cameră în fruntea noului ministru. Dar' se mai aude totodată, că Freycinet nu e de loc aplecat să lucreze împreună cu Boulanger.

Iules Ferry recomandă presidentului pe Freycinet, dar' cu condițiunea, de a nu mai lua în cabinet pe nici unul dintre ministrii cei vechi. Și după-cum împărtășește „Soleil“, Grévy i-ar fi răspuns: „Aceasta e și părerea mea; toți îmi recomandă să fac *tabula rasa*“. De altă parte se asigură, că însuși Freycinet, dacă ar primi misiunea, are intenția, să compună cabinetul din elemente cu deservire nouă.

De altminterlea primească ori-și-cine misiunea formării noului cabinet, opinia publică a Franciei îl va bineventa, dacă programul lui va promite crufări, reforme înțelepte, pace și liniște înlăuntru și în afară.

Cădând Boulanger, va căde și proiectul lui de mobilizare, și aceasta încă ar fi o mică satisfacție pentru cei-ce doresc pacea.

Relativ la cestiunea orientală i-se împărtășește din Viena lui „Journal des Débats“ sub toată rezerva: Ambasadorul Saadullah a încunoscințat Poarta despre firma hotărîre a Austriei, de a ocupa și întări Mitrovița pe basa tractatului de Berlin. În urma acesteia Sultanul a dispus o concentrare de trupe la Mitrovița și e decis a face odată capătul cestiunii bulgare, spre a se pute ocupa în toată libertatea cu cestiunea Mitroviței. Numitul diar adaugă, că Sultanul privește Mitrovița de indispensabilă pentru susținerea stăpînirii otomane în Balcani.

Scirile ce sosesc din Belgia sînt foarte neliniștitoare și greva lucrătorilor crește pe și ce merge. Din Bruxella se depeșează, că toți soldații concediați au fost convocați și s'au expedit trupe tari în Henne-gau.

În sfîrșit s'a încheiat și convenția anglo-turcească cu privire la Egipt. Dilele aceste au ținut în Constantinopol reprezentanții Angliei și Turciei o conferință și au stabilit în principiu următoarele dispozițiuni ale unei convenții anglo-turcesci: Articolul 1. Fermele și tractatele de mai nainte rămîn în vigoare întru cât nu vor fi modificate prin actuala convenție. Articolul 2. Teritoriile ce aparțin Egiptului sînt cele expuse în fermele. Articolul 3. privește neutralizarea canalului Suez, precum și liberă navigațiune în timp de războiu și de pace. Articolul 4. Englezii vor evacua Egiptul într'un interval de trei ani, oficerii englezi însă, care comandează în Egipt, vor rămîne acolo cu doi ani mai mult. Articolul 5. Toate puterile vor fi recercate a-și da consimțământul la toate cestiunile principiale, ce se rapoartă la ordinea internațională și care se vor pune pe tapet prin această convenție, și a semna totodată un act, care garantează inviolabilitatea teritoriului egiptean, excepție făcînd dela casurile, când după evacuare se va conturba liniștea publică sau există temerea unei intervenții străine. Articolul 6. Un adnex special al convenției arată, care sînt schimbările ce au a se face în capitulațiuni, în special în ce privește judecătoriiile, presa și actualele obiceiuri de carantină. Mai departe s'a stabilit ca armata egipteană să se întărească și Sultanului să-i rămînă toate drepturile suverane în ceea-ce privește aplicarea armatei egiptene. Puterile vor exercera controla asupra tuturor ramurilor administrațiunii prin funcționari europeni. Pentru capitalizarea tributului egiptean se vor crea ușurări.

Se crede, că semnalarea acestei convenții se va întîmpla în curînd, și că ea nu va întîmpina greutăți nici dintr'o parte, deoarece-ce ea ține cont de punctul de privire al Franciei, prin stabilirea unui termin pentru evacuarea Egiptului de către Englezi, ear' celorlalte puteri se oferă garanții suficiente pentru scutirea intereselor lor în Egipt.

Nu mai decât după semnalarea convenției, plenipotențatul englez, Sir H. Drummond Wollff va pleca în Egipt cu avisul englez „Dreadnought“, care stă în Tenedos gata spre acest scop.

Războiul vamal cu România.

Cetim în „Românul“ dela 20 l. c.:

„Adunarea generală a tuturor societăților agricole din Ungaria, ce se țin în ziua de 10 Maiu la Budapesta, votă, în unanimitate, următoarea rezoluțiune a comitului Em. Andrassy, cu privire la convențiunea comercială cu România:

„Fiindcă negocierile privitoare la convențiunea comercială cu România s'au reînceput și această convențiune poate că în curînd se va și încheia, adunarea generală declară, că menține hotărîrea luată în anul trecut și interesul agricultorilor unguri doresce, ca din partea noastră să se pună aceleași taxe pe animale și produse brute din țările orientale, cum pun și țările occidentale pe ale noastre, și această măsură să se iee în special față cu toate statele orientale, cu cari sîntem în drept de a încheia convențiuni nouă. Ear' produsele și animalele din statele orientale, cu cari avem convențiuni, pentru-ca transporturile încărcate cu taxe urcate să nu poată ajunge la noi, ar trebui să fie prevădute cu certificate de origine și certificate liberate de consuli, cari să fie cu rigurozitate controlate. Pentru-ca guvernul să fie pe deplin informat despre această părere a agricultorilor și pentru-ca el să poată sprigini aceste vederi, această hotărîre se va comunica ministrului de comerț.“

„Deci partida agricolă din Ungaria, care de ani se află în luptă cu celelalte interese ale monarhiei Habsburgilor, nu voescce nici mai mult nici mai puțin prin această rezoluțiune, decât ca o nouă convențiune cu România cu neputință se fie de a se mai încheia.

„Dorința aceasta a vecinilor nostri Unguri o împărtășesc toți Românii, pe cît timp convențiunea ce s'ar încheia nu va fi menită să ocrotească întru toate interesele noastre economice.

„Cestiunea vitelor pentru noi este o cestiune capitală, dela a cărei rezolvare depind în prima linie toate negocierile ce vor reîncepe pentru încheierea unei convențiuni; ear' în ceea-ce privește produsele brute, de cari vorbesce rezoluțiunea partidei agricole din Ungaria, nici o îndoială nu mai poate fi, că România are să-și lase granițele sale deschise tuturor mărfurilor și fabricatelor din Austro-Ungaria, fără să aibă în schimb pe deplin asigurat exportul produselor sale.

„Ceea-ce cere deci partida agricolă din Ungaria este cea mai categorică declarațiune în contra intereselor noastre, și mărturisim, că ea ne pare cu atît mai semeată și mai neînțeleasă, cu cît tînde a lovi în propriile interese ale monarhiei Habsburgilor.

„Rămîne acum a se sci, ce are să hotărască ministrul de comerț al Ungariei, și dacă o înțelegere cu puțință va fi între guvernul din Pesta și cel din Viena, cu privire la interesele ambelor state ale monarhiei.

„Este mai mult timp de cînd interesele Ungariei au început să se lovească în capete cu interesele Austriei, sau mai bine zis, de cînd Ungaria voiesce să cîștige o preponderanță față cu Austria, nu numai pe terenul politic, ci și pe terenul economic.

„Convențiunea vamală, pe care Austria a încheiat-o cu Germania, numai pe atît îi poate fi favorabilă Ungariei, pe cît timp Austria se va condamna să-și sacrifice interesele prin greutatea ce va întîmpina pentru exportul mărfurilor și al fabricatelor sale nu numai în România, ci și în celelalte state din Orient.

„Dar' atunci ce va mai rămîne din toate fabricile și industria Austriei?

„Ce va face ea cu toate mărfurile și fabricatele sale, al căror deuseu principal a fost în România?

„Pe o singură perioadă de patru ani, 1882 până 1885, Austria a exportat mărfuri la noi de preste o jumătate de miliard.

„Și noi, în locul mărfurilor ei, i-am dat produsele țării noastre, cu cari a speculat tot în folosul ei, și adesea chiar în paguba noastră.

„Eacă adevărul, pe care dacă îl uită agricultorii unguri și nu vor să țină seamă de el, nu pot însă să-l uite, să-l tăgăduască și să nu țină seamă de el fabricanții și industriali austriaci.

„Pentru noi, ne este indiferent să scim, cari sînt interesele Austriei și cari sînt interesele Ungariei.

„Lupta de interese dintre aceste două state le privește numai pe ele, și noi n'avem întru nimic să judecăm pe unul sau pe altul de modul cum își înțeleg interesele.

„Ceea-ce ne privește și ceea-ce ne îngrijesc sînt interesele noastre, în privința cărora nici o concesiune nu putem face, care să lovească întru cîtva aceste interese.

„Am cerut deci și cerem o convențiune comercială, care să fie basată pe principiul de reciprocitate și care să garanteze cu adevărat interesele noastre.

„Eacă care este răspunsul nostru la toate agitațiunile partidei agricole din Ungaria, în ceea-ce privește încheierea unei nouă convențiuni cu România“.

Cronică.

Maiestatea Lor Monarchul și Împărăteasa-Regina au sosit în 18 Maiu n. după amăezi la Ischl și au fost primiți la gară de Archiducesa Valeria.

Archiducele Albrecht a sosit ieri seară la Timișoara, astăzi a inspectat trupele de acolo, ear' de seară va pleca la Viena.

Comisiunea municipală a comitatului Sibiu a votat în scopul ridicării producțiunii de vin pentru înființarea pe teritoriul comitatului Sibiu a unei societăți de vinicultură și pivnițări sumă de 300 fl. v. a. — Astfel de societăți, care voesc a concura pentru distribuirea ajutorului, au de a-și adresa cererile lor — alăturînd statutele lor aprobate de minister — până la sfîrșitul lui Septemvrie a. c. comisiunii economice a comitatului Sibiu, ear' în scopul de a se pute cunoaște vitalitatea și vrednicia lor de a fi spriginite, au de a fixa îndeosebi numărul membrilor și averea societății precum și întreprinderile ce societatea are de gînd a le face.

Ajutoare pentru gimnasilor confesionale. Ministrul cultelor dl Trefort a încuviințat ca ajutoare — până la încheierea contractelor în afacerea ajutoarelor din partea statului a gimnasilor confesionale pe anul 1887/88 — gimnasiului evanghelic-helvetic din Zelau 5500 fl., gimnasiului evanghelic-helvetic din Orăștie 5000 fl., gimnasiului evanghelic-helvetic din Seps-Szent-György 3500 fl., gimnasiului evanghelic-helvetic din Mișcolț 3500 fl., gimnasiului unitar din Cluj 300 fl. Atară de aceea au mai primit ajutor de stat pentru scopuri de clădire și instalare: gimnasiul evanghelic-reformat din Zelau 20.000 fl., gimnasiul evanghelic-reformat din Orăștie 6000 fl., ear' gimnasiul din Sighetul-Marmației pentru restaurarea edificiului ars, 10.000 fl. v. a.

Examelele de cualificațiune învățătorești se vor ține la consistoriul archidieceșan gr.-or. din Sibiu la 1/13 Iulie a. c. și zilele următoare. Conform cercularului consistorial la facerea acestui examen se vor admite acei candidați, cari au absolvat studiile teologice sau pedagogice, și au servit ca învățători la vre-o școală publică populară, asemenea și aceia, cari fără absolvirea acelor cursuri au studiat pe cale privată, și pot documenta după studiile făcute capabilitatea de a suporta cu succes acest examen. Candidații reieptați odată la vre-unul din examenele din anii trecuți au a suplica din nou pentru repetarea examenului. Cererile pentru admitere se vor așterne consistoriului archidieceșan prin cernețele oficii protopresbiterale până la 15/27 Iunie a. c. inclusive și sînt a se instrui: 1. Cu carte de botez; 2. cu testimoniu despre studiile percurse; 3. cu testimoniu despre practica învățătorească și succesul sub decursul acesteia; 4. adevărîntă dela comitetul parochial despre purtarea morală; 5. o scurtă descriere a vieții, din care să fie evidente fazele mai însemnate din viața candidatului. Dacă dela absolvirea studiului până la intrarea în funcțiune de învățător a trecut unul sau mai mulți ani, sau dacă sub decursul serviciului învățătoreșc s'a întîmplat vre-o întrerupere, se va documenta cu atestate, modul de viețuire și ocupațiunea suplicantului sub durată întreruperii funcționării. Învățătorii actuali, cari au depus examenul din limba maghiară la vre-o preparandie de stat, vor aclude la suplică diploma lor din limba maghiară în original. În special e de a se aclude fiecărei cereri de admitere taxa examenului de 10 fl. preșcrisă în statutul organic § 125, dela care se pot dispensa numai acei indiviți, cari prin atestat dela oficiul comunal, vidimat și de oficiul parochial, vor documenta totala lipsă de ori-ce avere arătându-se totodată și suma salariului învățător, resc, ce îl au.

Examelele de cualificațiune în limba maghiară pentru învățători se vor ține la preparandia de stat din Cristurul-săcesc la 30 Iunie st. n. În înțelesul articolului de la lege XVIII din 1879 §. 3 învățătorii confesionali, cari au intrat în funcțiune dela 1872, precum și aceia, cari și-au procurat testimoniu de cualificațiune între anii 1872—1881, sînt da-tori a se provede cu diplomă și din limba maghiară, căci altcum nu mai pot funcționa ca învățători. Cererile pentru admitere la facerea acestui examen au să se adreseze până inclusive 10 Iunie n. a. c. la inspectorul regesc de școli al comitatului Odorheiu instruite cu carte de botez, testimoniu dela comitetul parochial despre funcționarea ca învățător, testimoniu de cualificațiune dela consistoriul respectiv eventual și alte documente recomandatoare.

Cum mergeau pe drum ei cîțva, Hansel se opria în cale
Și căuta 'napoi spre casă cu un pept umplut de jale; —
Taică-l-seu îi dîse-odată: — „Hansel! ce te tot opresci,
70. „Și nu vii pe drum mai iute, ci spre casă tot privești?
„Griji și fă pașii mai iute! . . vești, că ră-mâni îndărpt!“
Hansel atunci greu suspină. . . el plîngea în al seu pept,
Și la taică-l-seu răspunde: — „Oh! iubite, scumpe tată,
„Eu vîd pe a noastră casă a mea mîță supărată,
„Cum tot caută după mine, par'că „adio“ vrea să-mi dîcă,
„Și de-aceea caut la dînsa... biata mîță mea cea mică!..“
Tatăl seu zîmbind îi dîse: — „Ce vorbesci tu nebulie,
„Ori nu vești tu, că-i lucirea soarelui cea argintie?
„Acum soarele răsare și pe coperiș scilipsește;
80. „Nu-i acolo nici o mîță... mîță ta nu te jalește!..“
Hansel lăsă după dînsul, căci nu mîța el zărește,
Altă lipsă are dînsul, de ce tot 'napoi privește:

Arunca la petricele la-așa mare depărtare,
Cât se poată zări iute tot pe rînd pe fiecare
Cînd o să se reîntîrbacă.
. Eată că ajung departe,
În pădurea 'nfricoșată merg mai mult de jumătate!...
Acum tatăl lor le dîce, cînd erau cam la mijloc:
— „Voi, Hansel și Grethel, mergeți și-adunați lemne de foc,
„Eu aici le-oiu aprinde și-un foc mare vă voi face,
90. „Ca să stați voi lîngă dînsul și să odihniți în pace,
„Până eu și-a voastră mamă mergem lemne să tăiem
„Și coala de cîtră seară după voi ne înturnăm.“
Pruncii așa și făcură, lemne multe adunară...
Ai lor părinți le-aprinsură și-apoi de-acolo plecară
Lăsînd pruncii singuri numai ședînd lîng'un mare foc
În așa pădure mare și'nacă chiar pe la mijloc,
Unde nimenea nu umblă, numai paseri cobitoare
Rătăcesc plutind prin aer... și-apoi fiare răpitoare...

(Va urma.)

Concert. „Reuniunea română de cântări din Sibiu” va da Duminecă, la 10/22 Maiu concertul seu ordinar cu binevoitorul concurs al dlui pianist V. de Heldenberg și al ficei d-sale d-soarei Adela în sala dela „Musikverein” cu următorul program: 1. „Treii poezii românesce” compuse pentru cor mixt de Hans Huber: a) Dorința, b) Două suflete, c) Din „Înșiră-te mărgărite”. 2. „Două cântece” pentru o voce de tenor cu acompaniament de piano de F. Schubert: a) Solia florilor, b) Credință în primăvară. 3. „Sonată” pentru piano op 27 nr. 2 (Cis-moll) de L. von Beethoven. (Dl Heldenberg). 4. „Recitativ și Duett”, din oratorul „Creațiunea” de I. Haydn. 5. „Cânturi de iubire”, (Liebeslieder) compuse pentru cor mixt cu acompaniament de piano la 4 m. de I. Brahms. 6. „Două cântece”, pentru mezzosopran cu acompaniament de piano de V. de Heldenberg: a) Wehr! b) Dămbovița apă dulce, cine-o bea nu se mai duce”. 7. „Călugarul din Pisa”, baladă pentru o voce de bas cu acompaniament de piano de C. Loewe. 8. „Treii poezii poporale sârbesce”, compuse pentru cor mixt de Hans Huber: a) Dis-a un rege și-o regină, b) Mândra Smilj, c) La joc. Începutul e seara la oarele 7½. Biletele se extradau Duminecă 10/22 Maiu a. c. dela oarele 11—1 în localitățile casinei române din loc, Strada Cîlnădiei nr. 7.

Doi tineri români premiați la universitatea din Budapesta. Din Budapesta ni se scriu ddto 18 Maiu n. următoarele: În 13 Maiu st. n. a. c., când s'au împărțit de rectorul universității premiile, am observat, că s'au distins și doi teologi români prin elaboratele sale și anume: Nicolae Jurma, teol. centralist trimis din diecesa Lugojului, prin un elaborat istoric a câștigat premiu; ear' Vasile Lessiu, teol. centr. bacalaureat în sf. teologie, prin un operat biblic a câștigat laudă.

Defraudare. Contabilul casei de păstrare din Monor (lângă Pesta) Sigismund Baltigh a defraudat 30,000 fl.; cu toate acestea institutul n'a convocat nici baremi adunarea generală spre a constata crima, ear' culpabilul se ocupă cu cămătăria spre a restitui banii ce lipsese. Frumoașe stări de lucruri!

O filială a băncii imperiale din Petersburg se va deschide la Viena în 1 Iulie n.

Expozițiunea de antichități din Viena. La expozițiunea de antichități, Metropolia Bucovinei, serie un corespondent din Viena diarului „Galații”, a expus în luna trecută 41 obiecte, între cari acelea, cari au provocat admirațiunea vizitatorilor prin vechimea și măiestria lor, sunt următoarele:

O cădelniță de argint aurită în greutate de 4 chlg. din mănăstirea Putna, dăruită de Stefan cel-Mare la 1470. Un aer lung de patru metri, și lat de doi și jumătate tot din Putna cusut cu fir de aur și de argint, dăruit de Bogdan fiul lui Stefan cel-Mare la 1490. Un acoperământ de mormânt reprezentând pe Maria, a doua soție a lui Stefan cel-Mare, cu data 1477. O cruce de lemn sculptată cu multă măiestrie și ferecată cu argint, dăruită de Ioan Părcălabu de Orhei la 1566 din mănăstirea Dragomireia. O perdea pentru ușile împărătesci reprezentând adormirea Maicei Domnului, lungă de trei și jum. și lată de doi metri, cusută cu aur și cu argint, dăruită de Bogdan, fiul lui Stefan cel-Mare la 1510 din mănăstirea Putna. O evanghelie cu foile de pergament, în slavonă, cu scoarțele de argint poleite, dată de Stefan cel-Mare fără dată. Alt aer de mărimea celui de mai sus cusut în aur și argint dăruit de Ieremia Movilă la 1606 din mănăstirea Sucevița.

Străinii nu se puteau sătura privind măiestria, cu care Moldovenii din timpurile acelea sciau să înfrumusețeze obiectele sfinte.

Slavisarea numelor în Bucovina. Numărul Românilor din Bucovina cu nume slavitate (mai bine dis polonizate) e foarte mare. Asupra acestui proces de desromânire a numelor, „Revista Politică” din Suceava scrie: Compatrioții nostri galițieni ne arată prietenia lor la toată ocaziunea. După ce li-a succedat a desromânirea comună întregi românesci, ei s'au îngrijit și se îngrijesc și astăzi a schimonosii în acelea comune și numele de familii după calupniile lor, ca astfel să steargă ori-ce urmă de existență românească pe unde străbat, și oarecând se-și poată întemeia dreptul istoric în această țeară și pe basa numelor familiare. Timpul de tristă memorie, când polonisarea și slavisarea numelor de familii române era la ordinea zilei, ne este prea bine cunoscut; acel timp cuprinde cei 63 de ani ai anexării Bucovinei la Galiția, anume dela 1786—1819, periodul cel mai trist din istoria Românilor bucovineni. În acel period la o mare parte de Români li se animară la numele de familie, ba chiar și la cel de botez terminatiunile slave wicz, ski și uk, așa că din Roman se făcū Romanczuk și Romanowicz, din Constantin Constantinowicz, din Grigori Grigorowicz, din Zurean Zurkanowicz, din Mitrofan Mitrofanowicz, din Andrei Andriewicz etc. . . . Puternici de pe atunci își făceau aceste treburi cu ademeniri, cu sfaturi, și unde acestea nu ajutau, cu autoritatea oficială, fără să fie genai de nimeni. Ei lucrau pe față, la lumina zilei. Acuma însă s'a schimbat tactica. Slavisarea numelor de familii se face astăzi pe furis, la întunec, sub o perdea îndosiată de ochii lumii. Și nici nu poate fi altfel, căci nu e lucru de nimic, când această detestabilă procedură se întimplă în acte publice, precum în condicele matricale și în cărțile de conscripții

din unele parochii. Cunoaștem două comune, unde în cărțile matricale românescului nume de familie Mac 'i-s'a aninat terminațiunea moscovită ow, Cjocariu s'a prefăcut în Kușniriuk, Presăcariu în Pașisnek, Olariu în Hanceriuk. Mac posedă pasaport militar, care probează, că acesta e adevăratul seu nume de familie, ear' nu Macow; pentru celelalte trei nume de familie vorbesc prea lămurit cărțile matricale ale comunelor respective. Atragem atențiunea înaltului guvern al țerii asupra acestor fapte necualificabile și cerem cu insistență să emită o ordinațiune, prin care să se pună capăt zelului panslavist în astă direcțiune, ear' relativ la cele patru nume de familii slavitate, o comisiune, să cerceteze faptul și să-l rectifice. Cu această ocaziune ne permitem a le da Românilor sfatul, să facă deosebire între numele ce le dau copiii lor la botez, căci călindarul gr.-or. cuprinde nume biblice ovricesci, nume slave și romane. E timpul să fim în tot și în toate ceea-ce sîntem!!

Convențiunea comercială cu România. Foile din Viena interpretează chemarea în cabinetul român a dlui Aureliu, ca un rău semn față cu încheierea unei convențiuni comerciale între Austro-Ungaria și România. „Curierul financiar” din București face în legătură cu această observație: că foile din Viena par a se înșela în vederea lor, căci întregirea cabinetului nu schimbă întru nimic programul economic al guvernului. La această reflectare pusă numai așa în țesă generală mai adaugem două fapte pozitive. Prim-ministrul Brătianu s'a exprimat toamna trecută, față cu o societate intimă, care se afla cu el când 'și-a cercetat bunul seu Sâmburesci, că trebuie să vină la o încheiere a convențiunii, ear' noul ministru Aureliu a exprimat acum sunt vre-o două zile cătră scriitorul acestor șire dorința, că prin concesii reciproce se va ajunge în sfârșit totuși la un rezultat final. Numai într'un cas România va fi silită a preferi starea de acum unei convențiuni și anume atunci, când Ungaria va pune importului de vite din România pedeci ce nu se pot înlătura. Puțin după închiderea ultimei sesiuni a camerei române, guvernul a fost imputernicit, a încheia convențiuni provizore până la întrunirea camerelor cu toate statele, cari actual nu stau cu România în vre-un raport convențional. Relativ la Austro-Ungaria s'a stipulat însă dispoziția hotărâtă, ca interesele României relativ la exportul cerealelor și a vitelor să fie pe deplin scutite. După ce însă România pune puțin pond pe exportul cerealelor în Austro-Ungaria, culmină greutatea negociărilor în fericita încheiere a convențiunii veterinare.

Epitropia așezămintelor Brâncovenesci din București a îmbrăcat 30 de copii din scoala „Domnița Bălașa”. Această faptă laudabilă, dice „Telegraphul”, a produs o mare bucurie printre scolari și un stimulent puternic pentru scolarii slabi, cari se vor sili mai mult de acum încolo ca să merite și ei binefacerile Epitropiei. Mulțimea de oameni, ce se aflau față când s'au prezentat cei 30 elevi îmbrăcați, în grădina bisericeii „Domnița Bălașa”, a lădat cu entuziasm acest act al Epitropiei.

Marele duce și moștenitorul tronului rusesc a fost instituit ca hatman al Cazacilor în 18 Maiu n. la Novocerkask. După serviciul din vin a fost cetit într'o adunare a Cazacilor epistolice de grație a Țărului cătră armata Cazacilor donici, în care Țărilor mulțămesc armatei prin călduroase cuvinte pentru serviciile credincioase și prietinoase primire.

Recursul prinților francezi. Consiliul de stat din Francia a respins recursul prinților de Orléans făcut în contra dispozițiunii ministrului de războiu, care 'i-a șters din lista armatei franceze; a primit însă recursul prințului Murat.

Greva lucrătorilor în Belgia. O depeșă din Bruxelles ddto 19 Maiu n. dice: Meetingurile de lucrători ținute astăzi în întreaga țeară au hotărât, ca greva să se continue până la extrem. Ministrul de războiu a convocat rezervistii pentru întărirea garnizoanelor din Hennegau. — În basinel central greva se întinde acum și preste atelierele din Laminor și Lacroyère. Atelierele societății Franco-Belge, precum și atelierele din Haine-Sainte-Pierre, Baume, Marpent și Hiard au fost închise. Grevistii țin adunări la mai multe locuri deodată. În Lacroyère s'au îmbrăscat vre-o 1000 de lucrători, îndată-ce vechură că o companie de militari de linie, după-ce li provocară să se îmbrăște, făcū pregătiri de atacare.

Altecum o telegramă de astăzi ne spune, că grevistii 'și-au reînceput în unele locuri lucrările.

Statua președintelui Statelor-Unite Garfield. La 13 Maiu s'a inaugurat la New-York statua președintelui Garfield. Statua se află așezată lângă intrarea parcului Capitolului.

Cutremur de pământ. În Monte-Carlo s'a simțit în dimineața zilei de 20 Maiu n. un puternic cutremur de pământ.

Apel.

Precum are drept nedisputaver individul la viață, așa are și un popor; precum are drept individul a trăi după puterea, mintea, facultățile, aplicările și manierele sale — nefăcând nimeni stricăciune prin aceste, așa are și un

popor. E, dar' între a trăi cunoscut, cercetat și respectat în societatea omenească și între a trăi nebagat de nimenea în seamă e mare deosebire atât pentru individ, cât și pentru popor. Individul ajunge a ocupa pozițiune în societatea omenească desvôltându-și puterile spirituale, adică cultivându-se; asemenea și popoarele numai așa pot fi luate în considerațiune de celelalte popoare. Atât individul cât și popoarele au dar' dreptul a se cultiva și prin aceasta a-și câștiga loc onorific în societatea omenească respective în rangul celorlalte popoare și a-și crea o soartă mai bună. Nimeni nu poate împedea pe un individ întru această năsuință nobilă, fără de a-și atrage judecata conștiinței sale, fără de a păcătu în contra dreptății eterne, fără de a provoca blamul lumii morale cu un cuvânt, fără de a se face cel mai cumplit tiran al celui individ. A asemenea nici pe un popor.

Cultura unui popor nu poate fi însă decât națională. Chiar și un individ numai prin limba în care s'a născut și crescut, se poate desvôlta amărut individualității sale, adică amărut însușirilor sale trupești, mentale și sufletești, va să dică, conform caracterului seu. Așa și un popor, însă cu acea deosebire: că până-ce individul se poate cultiva și prin mijlocul unei limbi străine, la un popor aceasta e cu totul imposibil.

Cultura unui popor deci poate fi numai națională.

De n'ar fi fost Românul pre lungă toate fatalitățile și umilirile, prin cari a trecut, fălos de originea și neamul seu; de n'ar fi înșeșat nici odată lumina și cultura; — de nu s'ar fi luptat — după Bonfiniu, — totdeauna, mai mult pentru limbă decât pentru viață: ar trebui să le învețe a le face toate aceste astăzi vădend cum se luptă în zilele noastre toate popoarele pentru limba și cultura națională.

Românul însă n'are lipsă de acest exemplu, dovadă progresul grandios, ce a făcut în butul tuturor greutăților și pedecilor numai de un timp scurt încoace.

Pământul istoric al nașterii și activității figurilor mari din clasia noastră național-culturală, ca Bărnuț, Maior și Șuluț, Silvania încă a dat totdeauna și dă și în prezent probe, că nu numai aclamă cu cea mai vie bucurie tot semnul de progres și cultură națională, ci se și silesc din răspuți a conlucra la avântul acestui progres. Dovadă despre aceasta „Despărțământul XI al Asociațiunii transilvane”, — „Reuniunea învățătorilor români Selăgeni” și mai recent înființata „Reuniune a femeilor române Selăgene” cu activitatea salutară și binefăcătoare a lor.

Cine se nu priceapă însemnătatea acestor Reuniuni pentru cultura noastră națională și se nu binecuvintează activitatea lor!?

Fericită acea comună, care are onoarea a pute primi în sinul seu adunările lor! Această onoare și bucurie cădă de astădată în partea noastră acelora ce locuim părțile ardelenale ale romanticului Mesieș, hotărind-se anul trecut a se ține adunări generale ale „Despărțământului XI” și a „Reuniunii femeilor române din Selegiu” la noi în comuna Buciumi.

Aprețind onoarea, ce ni s'a făcut după adevărata ei valoare și însemnătate pentru primirea mei doritorilor oaspeți și arangeara unui bal, concert, eventual joc-teatral în favorul modestului fond al „Reuniunii femeilor române din Selegiu”, s'a constituit un comitet.

Dorind acest comitet a contribui la sporirea fondului numitei reuniuni și prin sortire, prin aceasta apelează la tot Românul însușit pentru cultura neamului seu și mai ales la onorabilele doamne și domnișoare române din apropiere și depărtare, ca să binevoească a-i face posibilă ajungerea acestui scop salutar prin contribuiri de obiecte pentru sortire, precum: portrete de ale bărbatilor bine meritați de națiune, tablouri, cărți, manufacturi șcl.

Ofertele sunt a se trimite până în 1 Iulie a. c. la M. O. D. Ioan Maxim, paroch gr.-cat. în Buciumi (Vârmez), posta în loc. Primirea lor se va adeveri cu mulțumită pe calea publicității.

Termenul tinerii amintitelor adunări generale se va face la timpul seu cunoscut prin preșidenții respective.

Buciumi, în 13 Martie 1887.

Comitetul.

Varietăți.

(O înveninare cu ciuperci.) Familia Garelli din Stagno, în Italia, compusă din un bărbat, impiecat la căile ferate, femeia sa, părinții acesteia și cinci copii, dintre cari cel mai mare de 10 ani, într'una din zilele trecute se puseră să mănânce ciuperci culese de sub nise arbori bătrâni. Nu trecu nici o jumătate de oră după mănecare și simptome de înveninare se manifestară la toți locuitorii casei. În câteva ore muriră doi copii, apoi cei doi bătrâni. Medicii chemați în grabă își dederă toate silințele să scape pe cei rămași, dar' în zadar; muriră unul după altul, toți afară de bărbatul Garelli, care nu apucase să guste din ciuperci. Până și un câne, care linsese rămășițele ciupercilor, per. Garelli a înnebunit de durere.

(La examen.) Profesorul: Cum se numește în codul penal acela, care dă altuia ajutor de a comite o crimă; de exemplu care îi face o cheie, cu care se poată deschide o ușă?

Studentul: Un astfel de om se numește lăcătuș.

Din public.)*

Convocare.

Membrii comitetului central al „Reuniunii învățătorilor români din districtul Zarand”, anume: P. T. DD. Vasile R. Damian, preș. district. și al desp. I Brad; George Foras din Rapolt, preș. al despărțământului Hondol; I. German v.-preș.; Petru Rimbaș, secretar; — Alex. Vlad din Banpatac, secretar; Ioan Anghel din Brad, bibliotecar; Anania Hodoș, cassar din Valea-Brad, și membrii de comitet Petru Mihut din Săcărâmb, Avram Mihut din Băița, George Ignaton din Orminda și Alex. Iovan din Hondol, — sunt invitați a participa la sedința comitetului, ce se va ține la 14/26 Maiu 1887 în sala gimnasiului din Brad la oarele 11 antemeridiane.

Obiectele de pertractat:

1. Raportul biroului comitetului.
2. Stăvirea materialului de pertractat în adunările despărțământelor reuniunii.
3. Stăvirea zilei și a programului pentru adunarea generală districtuală.
4. Eventualia.

Dela biroul comitetului central, Brad, la 5 Maiu 1887.

La însărcinare:

I. German m. p., Petru Rimbaș m. p.,
v.-preș. secretar I.

Convocare.

Membrii despărțământului I (Brad) al „Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Zarand”, și toți câți se interesează de cauza învățământului popular, sunt invitați a participa la o doua adunare generală, ce se va ține în Brad în sala gimnasiului în zilele de 26 și 27 Maiu v. 1887 pre lungă următoarea

programa:

Partea I-a.

1. Deschiderea adunării prin presidiu.
2. Raportul comitetului.
3. Raportul cassarului.
4. Raportul bibliotecarului.
5. Propuneri.

Partea a II-a.

6. Pertractarea cuvântului „Iug” după I-a carte de I. Popescu, de cătră Nic. Nicorescu.
7. „Ioan Botezătorul”, de Ioan Birdu.
8. „Numărul 9”, prelegere de G. Teodor.
9. „Copilul călăreț”, prelegere ținută de I. Șafta.
10. „Chilia scoalei și desemnul ei”, prelegere din geografie de Pavel Vraciu.
11. „Prepozițiunile”, prelegere de Efreim Pop cu aplicare la piesa „Țeranul și ochelarii” după a II-a carte de I. Popescu.
12. „Subtragerea în scris” ciclul numerilor până la 100, de Arsenie Duna.
13. „Propozițiunea simplă și amplificată” de G. Draea cu aplicare la deprinderile „Casa curată e frumoasă” etc. după a II-a carte de I. Popescu p. 49.
14. Împletirea de coșarci, pělări etc., de Anania Hodoș.

Brad, în 30 Aprilie v. 1887.

Din sedința comitetului:

Ioan German, Petru Rimbaș,
v.-președ. secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Londra, 21 Maiu n. Casa de jos a primit amendamentul propus de Russel la articolul II din bilul de drept penal irlandez, amendament prin care se se împedece ligele arêndașilor în contra plății arênde. Discuția mai departe s'a amînat.

Roma, 21 Maiu n. Ieri dimineață a fost în Ventimille un puternic cutremur de pământ undulant. Poporațiunea a fugit în barăci.

Petersburg, 21 Maiu n. Generaloff, Andreiuschin, Osipoff, Șeveireff și Ulianoff, au fost ieri executați.

Paris, 21 Maiu n. Freycinet a încunoscîntat ieri după ameați pe președintele Grévy, că după-ce a examinat situația s'a convins, că nu poate forma un cabinet trainic. Freycinet respinge deci mandatul.

Londra, 21 Maiu n. În casa de sus Salisbury a declarat, că negociațiile asupra granițelor afgane n'au fost rupte, ci mai virtos vor ține mult.

Paris, 21 Maiu n. Mai multe consilii municipale, între care cele din Lyon, Rennes și Montpellier au primit soluțiuni, prin care cer dela președintele Grévy susținerea generalului Boulanger în minister. Grévy a conferat ieri cu Ferry și Raynal.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 7 Iunie a. c. imobilele lui Iosif Isaac, de către judecătoria cerc. din Vinga, în comuna Seciani.

— 10 Iunie a. c. imobilele lui Oto Guthke, de către trib. reg. din Alba-Iulia, în comuna File.

— 11 Iunie a. c. imobilele lui Ludovic Márkus de către trib. reg. din Oradea-mare.

— 24 Maiu a. c. dreptul încasării de dare după consumul de vin, carne, zahar și bere pe teritoriul comunei Recaș (cotton Timiș), de către direcțiunea financiară din Timișoara.

— 28 Maiu a. c. mobilele Antoniei Lázár, de către executorul jud. din Ilia-mureșană, în comuna G.-Dobra.

Concursuri:

— Mai multe posturi de medici cercuali în comunele: Trăscău, Ofenbaia, Zahulde-Câmpie și Albac (cotton Turda-Arieș). — A se adresa până în 10 Iunie a. c. la vicecomitele comitatului în Turda.

— Mai multe posturi de medici-cercuali în următoarele cercuri: Ciachi-Gârbău; Ileanda-mare; Lăpușul-ung.; Dej; Beclean; Chechiș; și Gherla (cotton Solnoc-Dobâca), ale căror mai multe comune asemenea dispun de mai multe posturi de medici cercuali, ce sînt de a se ocupa. — A se adresa până în 24 Iulie a. c. la vice-comitele comitatului în Dej.

Economie.

Starea sîmănăturilor în România. „Gazeta Săteanului“ dela 5/17 Maiu a. c. scrie următoarele:

„Începutul lunei lui Mai și finele lui Aprilie au fost destul de priitoare agriculturii, deoarece ploile, parțiale, nu-i vorbă, au scăpat cerealele de primejdie, cel puțin pentru câțva.

„Până acum n'am vădit în județ (R.-Sarat) cerealele perdue din cauza secetei din această primăvară; dacă însă a doua jumătate a lunei trecute ar fi fost mai ploioasă sau mai puțin băntuită de vînturi, recolta ar fi și mai bună.

„Grânele de toamnă timpurii în curînd își vor scoate spiul, ele sînt destul de frumoase; cele puse mai tîrziu sînt cam slăbuțe.

„Sîcările timpurii au înspicat, celelalte sînt gata de înspicare, însă sînt mici și subțirele.

„Orzurile și ovăsurile sînt încă bune.

„Porumburile puse înainte de Pasci sînt admirabile și gata de prăsit. Și cele sîmănate îndată după Pasci au răsărit bine.

„O ploaie îmbelșugătoare e foarte dorită de plugari.

„În general — până acum ploile din urmă au îmbunătățit mult cerealele, fînațele și iamașurile“.

Piața din Sibiu, 20 Maiu Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.40, până fl. 5.20 sîcarea 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orz 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovăș 40 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.20, mîlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, sîmînță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lîntea 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pîșat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, fîină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slîșina 100 chilo fl. 54.— până fl. 58.—, unsorea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sîu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sîu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sîu fl. 46.— până fl. 48.—, sîpunul fl. 22.— până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. % 31 până 33 cr., carnea de viț 40 cr. carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbece — până — cr., ouș 10 cu 16 până 18 cr.

Piața din Mediaș, 19 Maiu. Grâu hectolitru fl. 6.— până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.70; sîcarea fl. 3.50 până fl. 3.60; orz fl. — până fl. —; ovășul fl. 2.20 până fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.75; sîmînță de cânepă fl. 3.25 până fl. 3.57; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; mîlaiul hectolitru fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.75; lîntea fl. — până fl. —; chiminul (sîcîreana) fl. — până fl. 40.—; sîu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sîu vîrsate fl. — până fl. 40.—; unsorea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slîșina fl. 50.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fînul fl. 1.40 până fl. 1.70; sîpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de viț 40 chilo 30 până 32 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc 40 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 18 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romînesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr.

transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei — cr. până 49.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniție la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiunile efectuate în 6 Maiu v. 1887.

Vîndătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Sassu	Sgardeli	Porumb	800	60 1/2	6.45
Petcu	Feitler	"	2500	62 1/2	6.97 1/2
Panaitescu	"	"	2800	61 1/2	6.85
Suca	Chrisovelsoni	"	3500	61 1/2	6.87 1/2
Frishman	"	"	2500	60 1/2	6.60
Sassu	Sgardeli	"	1200	60 1/2	6.60
Lombardo	Feitler	"	3750	60 3/4	6.82 1/2
Perlea	Chrisovelsoni	"	1100	61	6.82 1/2
Curvisiano	"	"	2200	60 1/2	6.75
Cațica	Valler	"	1700	61	6.90
Grosiovi	Fanciotti	Grâu	1400	57	6.05
Emberico	Emberico	"	3500	57	11.80
Emberico	Carnavali	"	2500	57	11.—
Tetene	Pauli	Meiu	3000	59 1/2	13.70
			9000	59 1/2	4.30

Agiul 14.40—14.50 la %.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Maiu st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vînd.	8.55
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.11	"	1.12

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Maiu st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/4	vînd.	94.3/4
Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	910.—	"	950.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Impr. oraș. București	"	34.—	"	36.—
Acț. de asig. Națională	"	198.—	"	202.—
Scurșuri fonciare urbane (5%)	"	86.3/4	"	87.—
Schimb 8 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Aur	"	17.—	"	17.10

Bursa de Budapesta

din 20 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	102.20	—
" " hârtie " 5%	88.—	—
Împrumutul căilor ferate ung.	150.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50	—
Bonuri rurale ung.	104.50	—
" " cu cl. de sortare	104.50	—
" " bănățene-timișene	104.50	—
" " cu cl. de sortare	104.50	—
" " transilvane	104.50	—
" " croato-slavone	—	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—	—
Împrumut cu premiu ung.	119.50	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.50	—
Renta de hârtie austriacă	81.20	—
" " argint austriacă	82.20	—
" " aur austriacă	112.—	—
Losurile austr. din 1860	135.—	—
Acțiunile băncei austro-ungare	880.—	—
" " de credit ung.	285.75	—
" " " " austr.	282.10	—
Argintul	—	—
Scurșuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—	—
Galbeni împărătesci	5.95	—
Napoleon-d'ori	10.06	—
Mărci 100 imp. germane	62.40	—
Londra 10 Livres sterlingi	127.10	—

Bursa de Viena

din 20 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	102.25	—
" " hârtie " 5%	87.95	—
Împrumutul căilor ferate ung.	150.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50	—
Bonuri rurale ung.	104.80	—
" " cu cl. de sortare	104.80	—
" " bănățene-timișene	104.75	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.60	—
" " transilvane	104.70	—
" " croato-slavone	104.50	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.25	—
Împrumut cu premiu ung.	119.75	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.20	—
Rentă de hârtie austriacă	81.15	—
" " argint austriacă	82.20	—
Rentă de aur austriacă	112.50	—
Losuri austr. din 1860	136.—	—
Acțiunile băncei austro-ungare	880.—	—
" " de credit ung.	285.75	—
" " " " austr.	282.10	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătesci	5.98	—
Napoleon-d'ori	10.07	—
Mărci 100 imp. germane	62.35	—
Londra 10 Livres sterlingi	127.—	—

250 hectolitru vin vechiu

de Șeica-mică,

bine grijit, e de vîndare. Cu butea (adecă cel puțin 500 litre) 11 cr., — cu vagonul (adecă cel puțin 5000 litre) 10 cr. de litră, — fără bute, loco gara din Șeica-mare. Deslusi mai îndetaliat la S. Fernengel, Șeica-mică, posta Șeica-mare (Nagy-Selyk), Transilvania. [458] 3—3

Doi băieți

se primesc în jimblăria lui

Stephan Moga.

Sibiu, Bahngasse Nr. 4.

[456] 3—3

Scânduri uscate

de măsărit de tot felul se află de vîndare în mare și în mic, strada Walkmühl Nr. 10, în apropierea pieței de scânduri. [459] 2—5

Institut tipografic în Sibiu.

[347] 4

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tandală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărănic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vîntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spica de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mîrgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

Despre jurisdicțiuni,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumareice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru școalele populare una sută 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistilele comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.